

TDK TÜRKÇE SÖZLÜK'TE ESKİMİŞ KULLANIM ETİKETİ ÜZERİNE

Dr. Duygu Kamacı GENCER*

ÖZ

Sözlükbilimin birincil amacına yönelik hazırlanan kullanıcı odaklı sözlüklerde yer alan etiketler, sözlük kullanıcılarına bilgi veren ve kullanıcıların sözlükten azami düzeyde yararlanmalarını sağlayan parçalı yapı birimleridir. Sözlük hazırlayıcıları, merkeze aldıkları kriterlere ve hedef kitlelerine göre sözlükte çeşitli sebeplerle sapmalar meydana getiren maddebaşlarını etiketlemeyi tercih ederler. Bu bağlamda etiketlerin en önemli işlevi, sözlük kullanıcılarına mevcut dilde yer alan özel kullanımlar ve terimler hakkında yol göstermek, onları uyarmaktır. Sözlüklerin söz konusu işlevsel birimlerinin alt kategorilerinden biri de zaman etiketleridir. Zaman etiketleri hem eski hem de yeni sözcükleri işaretleyen parçalı yapı birimidir. Kullanımdan düşmüş sözcükler için kullanılan etiketler kimi yabancı sözlüklerde *modası geçmiş*, *eskimiş*, *arkaik* şeklinde çeşitlenirken TDK Türkçe Sözlük'te zaman etiketi olarak bu bağlamda sadece *eskimiş* etiketi kullanılmıştır. Bu çalışmada, sözcüklerin göndergesinin (referent) unutulduğunu ya da var olan göndergenin başka bir sözcük ile ifade edildiği durumları gösteren eskimiş kullanım etiketinin, TDK Türkçe Sözlük'teki görünümü sıklık odaklı incelenmiş ve TDK Türkçe Sözlük'te eskimiş etiketinin sözcük sıklığından bağımsız kullanıldığı tespit edilmiştir. Elde edilen verilerden yola çıkılarak söz konusu etikete sahip maddebaşlarının derlem odaklı sıklık frekansı sorgulamasına tabi tutulması gerektiği kanısına varılmıştır. Çalışmada ayrıca TDK Türkçe Sözlük'teki zaman etiketlerinin çeşitlenmesi, bir art zamanlılık sınırının belirlenmesi ve belirlenen ilkelerin kullanıcı kılavuzunda yer alması gerektiği üzerine de görüşlere yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: işaretleme, etiket, kullanım etiketi, eskimiş, TDK Türkçe Sözlük.

OLD-FASHIONED USAGE LABEL IN TDK TURKISH DICTIONARY

ABSTRACT

The usage label in the user-oriented dictionaries prepared for the primary purpose of lexicography is the part of the microstructure that provides information to dictionary users and provides users to make maximum use of the dictionary. Dictionary makers prefer various usage labels for deviation lexical items in their dictionaries according to the determined criteria and their target audience. In this context, the most important function of the labels is to guide users about the specific uses and terms in the current language. Also one of the functional parts of dictionaries is a temporal label. Temporal labels are part of the microstructure that marks both old and new words. In some foreign dictionaries, temporal labels are old-fashioned, archaic, historical while in TDK Turkish Dictionary, only the old-fashioned label is used as a temporal label. In this paper old-fashioned label which indicating forgotten referents of words or no longer represents by another word, is examined with frequency-focused and determined that the old-fashioned label is used independently of the frequency of words in TDK Turkish Dictionary. Based on the data obtained, it is concluded that the headwords with the old-fashioned label should be questioned their frequency corpus-oriented. In the study, it is also mentioned that the temporal labels should be varied, a diachrony limit should be determined and the defined principles about usage labels should be accessible in the user's guide of TDK Turkish Dictionary.

Keywords: marking, label, usage label, old-fashioned, TDK Turkish Dictionary.

* Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, duygukamaci@windowslive.com, ORCID NO: 0000-0001-7200-2767

1. GİRİŞ

TDK Türkçe Sözlük'te (TS) (2011) *eskimiş* kullanım etiketi ile etiketlenen veya herhangi bir etiket ile işaretlenmemiş ancak sıklık değeri bakımından *eskimiş* olma potansiyeline sahip maddebaşlarının Türkçe Ulusal Derlem'deki (TUD) (Aksan 2012) sıklık değerlerinin ne olduğu araştırmanın sorusunu oluşturmaktadır. Yapılan pilot çalışma neticesinde TS'de *eskimiş* etiketinin kullanım sıklığından bağımsız olduğu görülmüştür. Bu noktadan hareketle, çalışmanın amacını TS'de *eskimiş* etiketli maddebaşlarının sıklık değerlerini TUD üzerinden sorgulamak, elde edilen veriler ışığında söz konusu maddebaşlarının eskimiş, kullanımdan düşmüş ya da kullanımda olup olmadıklarını gözlemlenmek ve *eskimiş* etiketine sahip olmayan rastgele (random) seçilmiş 100 maddebaşının derlemdeki sıklık değerlerini tespit ederek TS'ye katkı sağlamak şeklinde özetlemek mümkündür.

Yapılan ön araştırmada *eskimiş* etiketli maddebaşlarının TS'nin M bölümünde yoğunlaştığı gözlemlenmiştir. Söz konusu bölümünde yer alan *eskimiş* (esk.) etiketli maddebaşları ve alt maddeler TUD üzerinde temel sorgu bazında yazılı metin sorgulamasına tabi tutulmuş ve *eskimiş* etiketini taşıyan sözcük/söz öbeklerinin sıklık değerleri tespit edilmiştir. Tek sözcükten oluşmayan, öbek halinde bulunan maddebaşları ise (*mahalle mektebi, maiyet memuru, makabline şamil, mal sandığı, mali yıl, mart dokuzu, matem ayı, mazbata muharriri gibi*) tam dizilimli sorgulanmıştır. Sorgulama esnasında büyük-küçük harf duyarlılığına (*Mağribi, Melami*) dikkat edilerek özel ad potansiyeline sahip olanlar (*mecnun, mehdi, melike, müzeyyen, müşir, münevver, mülkiye, mülayim, müfit, muzaffer, muammer, mevhibe*) diğer maddebaşlarından farklı olarak *büyük-küçük harf duyarlı sorgulamaya* tabi tutulmuş, mükerrer olanların ise (*Mağribi I/II, murabba I/II, muta I/II, müştak I/II*) sıklık değerleri tek bir maddebaşı altında incelenmiştir. *Eskimiş* ya da diğer kullanım etiketleri (grup ve kılavuz) ile işaretlenmemiş rastgele seçilen 100 maddebaşı da aynı kriterler eşliğinde değerlendirilmiştir.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

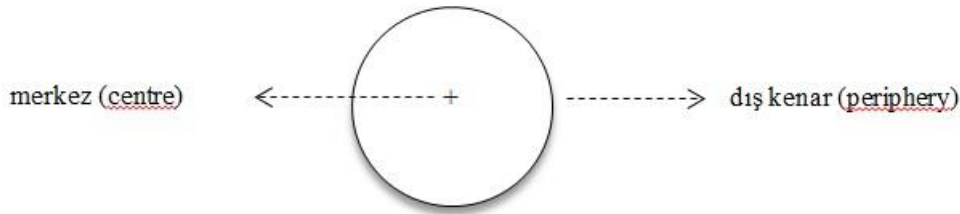
Sözlükbiliminin temel amacı kullanıcı odaklı sözlükler hazırlamaktır. Sözlük hazırlayıcıları, kullanıcı odaklı gelişmiş sözlükler hazırlamak için kullanıcı kitlesini göz önüne alarak çeşitli düzenlemeler, güncellemeler yapmaktadırlar (Boz 2015: 50). Bu bağlamda sözlüklerde yer alan *etiketleri* (label), sözlük kullanıcılarına ilgili sözcüğün hangi kullanım alanına ait olduğu konusunda bilgi veren ve kullanıcıların sözlükten yüksek düzeyde yararlanmalarını sağlayan *parçacıl yapı birimi* (microstructure) (Aslan 2014) şeklinde tanımlamak mümkündür.

Sözlük hazırlayıcılarının kullanıcıya yönelik düzenleme ve güncelleme yöntemlerinden birisi de kullanım sıklığı azalan eskimiş veya sözlüğe sonradan eklenen yeni sözcükleri (Karaoğlu 2017: 768) tespit ederek söz konusu *maddebaşlarını* (headword) *bütüncül yapıda* (macrostructure) işaretlemektir. Sözlüklerde bu türden işaretlemeler etiketler aracılığı ile yapılmaktadır. Tüm sözlükler, sözcüğün içinde bulunduğu bağlamda sınırlanmış sözcükleri ya da sözcüklerin anlamlarını işaretlemek için bir etiket sistemine sahiptir (Jackson 2016: 166).

Sözlükbilimsel anlamda *işaretleme* (marking) ya da *artdizgesel işaretleme* (diasystematic marking), sözlükte tanımlı diğer maddebaşlarından belli bir ilgi dolayısıyla ayrılanları belirtmektir. Örneğin, genel amaçlı bir sözlükte bulunan teknik terimler ya da güncel sözlükteki eskimiş sözcükler, sözlüklerde bir takım sapmalar meydana getirmekte ve ana gövdeden söz konusu maddebaşlarını ayırmak için çeşitli *etiketler* kullanılmaktadır.

Svensen (2009), derlemde bu şekilde sapma meydana getiren maddebaşlarını *daire*, *merkez* ve *dış kenar* ilişkisi ile açıklamaktadır. Svensen'a göre merkezinde İngiliz İngilizcesi olan bir sözlükte, Amerikan İngilizcesine ait maddebaşları sapmalar meydana getirir ve sözlük hazırlayıcısı merkezden uzaklaşarak dış kenara yaklaşan bu tarz sözcükleri sözlükte işaretleme ihtiyacı hisseder (2009: 315):

Şekil 1: Derlemde Sapma Meydana Getiren Maddebaşları (Svensen 2009)

Derlem odaklı yaklaşımda ise kimi nüanslar ile farklılık arz eden sözcüklerden başka, dilbilgisel bakımdan derlemde dikkat çekici bir görünüm sergileyen maddebaşları *a. (ad)*, *nsz. (nesne almayan fiil)* gibi etiketlerle değerlendirmeye tabi tutulmakta ve bilgisayar uzmanları derlemdeki sözcük dağılımına bakarak sözlük hazırlayıcısına çeşitli etiketler önermektedirler. Kilgarriff (2013), söz konusu süreci şu şekilde özetler:

“Bir grup varsayım belirleme: Etiketler aracılığı ile bilgisayar uzmanları tarafından varsayımlar oluşturulur. Örneğin ‘eylem’ kategorisi için dilbilgisel varsayımlar şu soruları içerebilir:

Eylem her zaman/genellikle/bazen edilgen mi?

Eylem her zaman/genellikle/bazen sürekli mi?

Eylem her zaman/genellikle/bazen zorunlu mu?

-Her maddebaşı için: Varsayımlar test edilir. Doğrulanmayan bütün varsayımlar hakkında sözlük hazırlayıcısı uyarılır. Doğrulanmayan varsayımlar için herhangi bir uyarı verilmez.” (Kilgarriff 2013: 87)

Kullanım etiketlerinin geleneksel sözlük (basılı sözlük) formatında yer almasının sebebi, tanımlarda karakter tasarrufu sağlamak şeklinde açıklanabilir. Modern teknoloji sayesinde elektronik sözlükler tanım için daha geniş bir alan sağlamaktadır. Ancak bu durum, kullanım etiketlerinin elektronik sözlüklerde kaybolacağı anlamına gelmez, sadece etiketleme araçlarının daha bağımsız olacağı anlamına gelir.

2.1. Etiket Sınıflandırmaları

Etiket sınıflandırmaları her araştırmacının göz önünde bulundurduğu kriterlere göre değişiklik gösterebilmektedir. Janssen vd. (2003) etiketleri, grup ve kılavuz olmak üzere iki ana gruba ayırırlar:

Tablo 1: Janssen; Jansen ve Verkuly'nin (2003) Etiket Sınıflandırması

Kategori	Alt Kategorisi	Oxford Sözlük'teki İlgili Etiket
Grup Etiketleri (Group Labels)	Bölgesel Etiketler (Geographical Labels)	Afr. dia (Afrika diyalekti), north Amer. (Kuzey Amerika) gibi.
	Zaman Etiketleri (Temporal Labels)	arch. (arkaik), mod. (yeni), obs. (eskimiş)
	Sıklık Etiketleri (Frequency Labels)	freq. (sıklık)
	Alan Etiketleri (Field Labels)	Aer. (havacılık), Alch. (simya ile ilgili), poet. (şiir sanatı), techn.(teknoloji) gibi.
Kılavuz Etiketleri (Register Label)		colloquial (günlük dile ait), slang (argo), jocular (şaka yollu), derogative (küçümseyici), vulgar (kaba), archaic (arkaik), literary (yazınsal), euphemistic (örtmeceli), figurative (değişmeceli), pejorative (aşağılayıcı) önerilenler: very informal (çok teklifsiz), informal (teklifsiz), ø, formal (teklifli), very formal (çok teklifli).

Kilgarriff (2013) ise Janssen vd.'den farklı olarak, dil bilgisel etiketleri sınıflandırmasına dâhil etmektedir:

Tablo 2: Kilgarriff'in (2013) Etiket Sınıflandırması

Dil Bilgisel Etiketler (Grammatical Labels)	usually plural (genellikle çoğul) often passive (genellikle edilgen) gibi.
Kılavuz Etiketleri (Register Labels)	formal (teklifli), informal(teklifsiz) gibi.
Alan Etiketleri (Domain Labels)	Geol. (yerbilim), Astron. (gökbilim) gibi.
Bölgesel Etiketler (Region Labels)	AmE (Amerikan İngilizcesi), AustrE (Avustralya İngilizcesi) gibi.

Hartmann ve James (2002: 150), yukarıda bahsi geçen tüm etiketleri *kullanım etiketi* (usage label) başlığı altında toplayarak, söz konusu etiket türlerinin birbirinden

keskin hatlarla ayıramayacağını, her sözlük hazırlayıcısının kendi etiketleme pratiğine sahip olduğunu savunurlar.

TS'de *kısaltmalar* adı altında verilen etiketler, Janssen vd. (2003) ve Kilgarriff'in (2013) etiket sınıflandırmalarından yola çıkılarak *grup* ve *kılavuz etiketleri* olmak üzere iki ana başlık altında toplanabilir:

Tablo 3: TS'de Bulunan Kullanım Etiketlerinin Sınıflandırılması

Grup Etiketleri	Dilbilgisi Etiketleri	a., bağ., ç. -de, -den, e., -e, -i, -le, nsz., sf., yar., zf., zm.
	Bölgesel Etiketler	Alm., Ar., Bulg., Erm., Far., Fr., İbr., İng., İsp., İt., Kor., Lat., Mac., Moğ., Port., Rus., Rum., Sl., T., Yun.
	Alan Etiketleri	anat., ask., bit. b., dil b., din b., db., ed., eğt., ekon., fel., fiz., fizy., geom., gök b., hay. b., huk., jeol., kim., man., mdn., meteor., mim., müz., ruh b., sin., sp., tar., tek., tekno., tıp, tic., tiy., top. b.
	Zaman Etiketleri	esk.
Kılavuz Etiketleri	alay, argo, hkr., hlk., kaba, mec., öz., şaka., tkz., ünl., TV.	

2.1.1. Zaman Etiketleri

Zaman etiketleri hem eski hem de yeni sözcükleri kapsayan bir parçacıl yapı birimidir. Güncel sözlüklerde eskimiş, kullanımdan düşmüş sözcükler çoğunlukla işaretlenmezken, yeni sözcükler tespit edilerek sözlüğün ana gövdesinde etiketlenebilmektedirler. Kullanımdan düşmüş sözcükler genellikle *arkaik* (archaic) ya da *eskimiş* (old-fashioned/old use) gibi etiketlerle işaretlenmektedir. Bu tür etiketler genelde D2→D1 çevirileri için hazırlanan sözlüklerde kullanılmaktadır (Svensen 2009: 326).

Sözlük hazırlayıcıları, geliştirmiş oldukları sözlük profiline bağlı olarak maddebaşı seçiminde kendilerine art zamanlılık sınırı belirlemektedirler. Kimi sözlük hazırlayıcıları belirledikleri sınıra göre kullanımdan düşmüş sözcükleri sözlüklere dâhil etmemekte, kimileri ise bu sözcüklere sözlüklerde maddebaşı olarak yer vermektedir. Art zamanlılık sınırının hangi zaman dilimini kapsayacağı hakkında ise sözlük hazırlayıcıları arasında görüş birliği mevcut değildir (Bozkurt 2017: 154-158).

Sözcüğün standart dildeki mevcut konumunu kaybetmesi iki şekilde gerçekleşmektedir: (a) Bir sözcüğün başka bir sözcük tarafından arka plana atılması ya

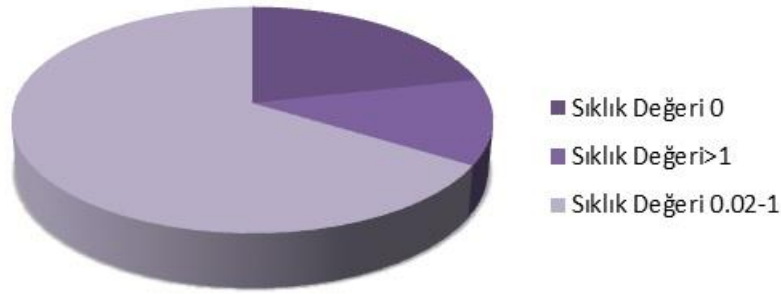
da (b) insanların artık onun *göndergesi* (referent) hakkında konuşmamaları. (a) durumu için sözlüklerde *arkaik* etiketi kullanılırken (b) durumu için *tarihî* (historical) etiketi kullanılmaktadır (Janssen vd. 2003). Svensen'a göre söz konusu iki kullanım etiketi mutlaka birbirinden ayırt edilmelidir (2009: 326).

Modern teknoloji ile birlikte bugün sözcüklerin detaylı bir şekilde gelişim seyrini takip etmek mümkündür. Geçmişte sıklıkla kullanılan ancak günümüzde kullanım sıklığı azalan sözcükler teknolojik imkânlar sayesinde sözlüklerde etiketlenebileceklerdir. Bu da basılı sözlükleri değişmeyen, sabit bir dili temsil eden sözlük olmaktan kurtaracak nitelikte bir gelişmedir (Janssen vd. 2003).

3. BULGULAR

Araştırma örnekleminde toplam **954** *eskimiş* etiketli maddebaşı/altmadde yer almaktadır. Bunlardan **205**'inin sıklık değeri **0**'dir. **117**'sinin sıklık değeri **1**'in üzerinde iken **632**'sinin sıklık değeri **0.02** ve **1** arasında değişmektedir.

Şekil 2: TS'de Eskimiş Etiketli Maddebaşlarının Sıklık Dağılımı

TS'de *eskimiş* etiketi ile işaretlenmemiş, rastgele seçilen **100** maddebaşının sıklık değeri ise **0** ile **1** arasında değişmektedir:

Tablo 4: TS'de Eskimiş Etiketli Bulunmayan Maddebaşları

Başsözcük	Sıklık Değeri	Başsözcük	Sıklık Değeri	Başsözcük	Sıklık Değeri
madik	0.01	Maksimal	0.09	mecmua	0.69
madikçi	0	Makyavelci	0.02	mekkare	0.04
madikçilik	0	Makyevelcilik	0	mekkareci	0.04
madikleme	0	Makyevelist	0.1	mekkarecilik	0.06
madiklemek	0	Makyevlizm	0.02	meksefe	0
mafiş	0.06	malkoç	0	melul	0.46

Mağrip	0.36	Malta taşı	0	memleketler	0
mah	0.17	maltalık	0	arası	0
mahalle	0	maltız	0.15	memnuluk	0
çapkını	0	maltız keçisi	0	memnunca	0.31
mahalle karısı	0	malul gazi	0	memorandum	0
mahallevari	0.02	malya	0.08	menafii umumiyeye	0.08
mahallileşme	0	mamafih	1.15	Menşevik	0
mahallileşme k	0	manca	0.02	meraret	0.27
mahallilik	1.01	mancınık	0.31	merbut	0
mahcubiyet	0.15	mancınık işi	0	merdikıpti	0.44
mahfaza	0.02	mandapost	0	meri	0.44
mahfazalı	0	manevi ilim	0	mertek	0
mahfazasız	0	mania	0.67	mesen	0.1
mahıv	0	manialı	0.04	meşukuk	0.15
mahirlik	0.36	maniasız	0	metrdotel	0.06
mahmuz	0	maniple	0.17	mevali	0.65
mahmuzcu	0	manivela	0.44	mezat	0.02
mahmuzlama	0	manivelalı	0.02	miklep	0.02
mahmuzlanma	0.15	manşon	0.17	muhdes	0.02
mahmuzlu	2.1	mantar kent	0	musandıra	0
mahrumiyet	1.22	mancınıkçı	0.02	müebbeden	0
mahsuben	0	maraza	0.3	müft	0.1
mahşer	0	marşivan	0	müspetillimler	0.06
midillisi	0	mas turizm	0	mütedair	0.13
mahya kiremidi	0.06	maslahatgüzar	0.15	müzevir	
mahya şenliği	0.48	maslahatgüzarlık	0.04		
mahzunca	0	matrakçı	0.76		
maiyet	0	matriarkal	0		
makadam	0	matruşluk			
makferlan	0				

makferlanlı

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

TS'de tespit edilen **954 eskimiş** etiketli maddebaşının **%21,48**'lik bölümünü oluşturan **0** sıklık değerli olanların, **%66,5**'lik kısımdan ayrılan yönlerinin ne olduğu bilinmemektedir. **%21,48**'lik bölümün sözlüksel (göndergesel) anlam bağlamında incelenip yeniden etiketlenmesinin ve sıklık değeri **1** ve üzeri olanlar için derlem verilerinin ayıklanmasının gerekliliği ortadadır.

Örnekleme yer alan ve *eskimiş* etiketi taşımayan **46** maddebaşının TUD üzerindeki sıklık değeri **0** olmasına rağmen, TS'de bu maddebaşları için herhangi bir işaretleme yapılmamıştır. Bu veriden yola çıkarak TS'de *eskimiş* etiketinin sözcük sıklığından bağımsız kullanıldığını söylemek mümkündür.

TS kullanıcı kılavuzunda, sözlük hazırlayıcılarının etiketleme pratikleri ve ilkeleri hakkında herhangi bir açıklayıcı bilgi yer almamaktadır. TS'de *eskimiş* etiketli maddebaşlarının sıklık frekanslarından yola çıkarak, sözlük türlerine göre eski ve yeni sözcüklerin sözlüklerdeki görünümüne dair sıklık değeri temelli kriterlerin belirlenmesi gerektiği söylenebilir. Söz konusu kullanım etiketinin TS'de hangi kriterlere göre yer aldığı *kullanıcı kılavuzunda* (user's guide) açıkça belirtilmelidir.

TUD'da sıklık değeri 10'un üzerinde olan *eskimiş* etiketli *mahsus* (12.73), *malum* (19.52), *mark* (14.34), *maruz* (42.86), *mecbur* (17.95), *meçhul* (12.82), *mekân* (41.69), *menkul* (31.74), *mesele* (37.34), *meşruiyet* (12.05), *mevduat* (326), *mevzuat* (15.47), *mezun* (26.78), *misafir* (26.62), *muamele* (14.76), *muhasebe* (28.02), *muhtelif* (13.31), *mülk* (17.55) maddebaşlarının derlem görünümleri ayrıntılı biçimde incelenerek, söz konusu maddebaşlarının etiketlerinde gerekli güncellemeler yapılmalıdır.

Sonuç itibarıyla TS'de eski ve yeni maddebaşlarının periyodik aralıklarla derlem odaklı sorgulamaya tabi tutulması, ilgili sözlükte gerekli güncellemelerin sözlük hazırlayıcıları tarafından belirlenen prensipler doğrultusunda yapılması ve bu prensipler eşliğinde TS'de bulunan etiketlerde *modası geçmiş* (old fashioned), *arkaik* (archaic), *tarihî* (historical) gibi ayrımlara gidilmesi gerektiği söylenebilir.

KAYNAKÇA

AKSAN, Yeşim vd., (2012), Construction of the Turkish National Corpus (TNC). In **Proceedings of the Eight International Conference on Language Resources and Evaluation (LREC 2012)**, İstanbul, Türkiye. <http://www.lrec-cof.org/proceedings/lrec2012/papers.html>

ASLAN, Ezgi, (2014), "Sözlükleri Oluşturan Temel Yapılar (Terim ve Tanım Denemeleri)", **I. Uluslararası Sözlükbilimi Sempozyumu**, Yayımlanmamış Sözlü Bildiri, Sakarya Üniversitesi, 26-27 Kasım 2014, Sakarya.

BOZ, Erdoğan, (2015), "Kullanıcı ve Sözlük İlişkisi", **Erdem İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi**, Sayı: 69, ss. 41-52.

BOZKURT, Ferdi, (2017), **Sözlükselleşme: Genel Sözlükler İçin Sözlük Birim Seçimi**, İstanbul: Kesit Yayınları.

HARTMANN, Reinhard Rudolf Karl ve JAMES, Gregory, (2002), **Dictionary of Lexicography**, New York: Routledge.

JACKSON, Howard, (2016), **Sözlükbilime Giriş**, Çev. Mehmet Gürlek&Ellen Patat, İstanbul: Kesit Yayınları.

JANSSEN, Maarten; JANSEN, Frank ve VERKULY, Henk, (2003), "The Codification of Usage by Labels", **A Practical Guide to Lexicography**, Ed. Piet van Sterkenburg, Amsterdam: John Benjamin Pub., ss. 297-311.

KARAOĞLU, Serdar, (2017), "Türkçe Sözlüklerde Yeni Öge(ler) (Neologism): Misalli Büyük Türkçe Sözlük Örneği", **III. Uluslararası Sözlükbilimi Sempozyumu Bildiri Kitabı**, Ed. Erdoğan Boz vd., Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Yayınları, ss. 761-769.

KILGARRIF, Adam, (2013), "Using Corpora as Data Sources for Dictionaries", **The Bloomsbury Companion to Lexicography**, Ed. Howard Jackson, London: Bloomsbury, ss. 87-90.

SVENSEN, Bo, (2009), **A Handbook of Lexicography**, New York: Cambridge University Press.

TÜRK DİL KURUMU, (2011), **Türkçe Sözlük**, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.